

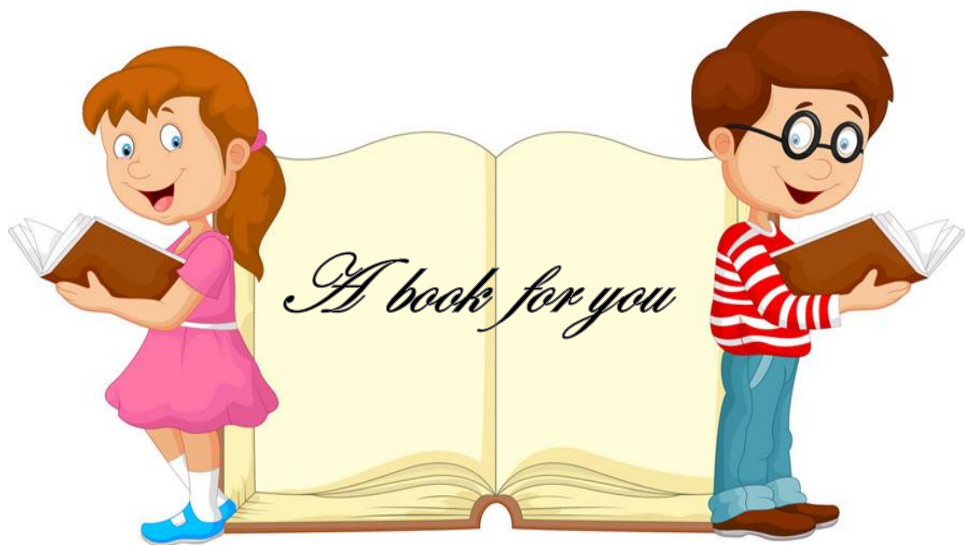

BRIDGES FOR SOCIAL INCLUSION

Erasmus+

**Povești create de copii și profesori,
pentru copii**

BRIDGES FOR SOCIAL INCLUSION

Nr. proiect: 2018-1-RO01-KA229-049220

PARTENERI

2018 - 2020

1. Grădinița *Rază de Soare* – **România** – coordonator proiect
2. Detska Gradina Detska Vselenă – **Bulgaria**
3. Private School Themistoklss S.A – **Grecia**
4. Szolnoki Mustármag RómaiKatolikus Óvoda – **Ungaria**
5. Yenimahalle ilkokulu – **Turcia**
6. Prywatne Przedszkole Akademia Maluchów – **Polonia**

ROMÂNIA

PRIETENIA CA O CREMĂ PENTRU PRĂJITURI

Robert, un băiețel isteț căruia îi plăcea foarte mult la școală, îi povestea bunicii sale despre cum și-a petrecut săptămâna și cât de groaznic este acum la el în clasă.

Săptămâna aceasta au venit doi colegi noi la mine în clasă, unul se numește Christian și vine din Germania. Are pielea foarte albă și părul atât de blond, că ai impresia că este bătrân. Problema este că deși vorbește bine limba română, la matematică nu se descurcă deloc! Habar nu are să rezolve niște probleme simple, am râs foarte tare cu colegii mei astăzi, când l-a scos doamna învățătoare la tablă și nu s-a descurcat! Ba mai mult, se îmbracă atât de urât, că în pauze facem mereu glume pe seama hainelor lui. Celălalt coleg se numește Carlos, care a venit din Spania și care este atât de urât, are părul negru și cârlionțat, și are niște dinți mari, de zici că este un extraterestru. Mai poarta și apartat dentar. El se descurcă mai bine la școală, dar cel mai mult stă singur, pentru că la cât de urât este, nimeni nu vrea să se joace cu el.

În timp ce nepotul povestea, bunica pregătea o prăjitură. Bunica l-a întrebat dacă nu dorește să ia o gustare. Robert a fost de acord.

- Uite, niște ulei, vine tocmai din Grecia!
- Nuuuu!
- Niște cacao crudă? Uite cat este de maro!
- Yuck! Zise băiatul
- Poate niște mascarpone, vine din Italia!
- Scârbos, bunico!
- Poate ai dori niște ouă crude, sau niște făină, sunt de la noi din țară!
- Bunico! Toate acestea sunt îngrozitoare!

Bunica i-a răspuns: desigur, toate acestea sunt îngrozitoare, atunci când le luăm separat. Dar în momentul în care le punem împreună și depunem un pic de efort să le amestecăm și să le preparăm la foc, ele vor face o minunata cremă delicioasă! La fel și cu colegii tăi de la școală!

Tu ești un băiat isteț care ar putea să-l ajute pe Christian la matematică și ești destul de prietenos cât să îl ajuți pe Carlos să depășească perioada de timp în care i se vor îndrepta dințișorii.

Însă toate aceste cu puțin efort, iar pe urmă, tu să-mi spui ce gust are prietenia dintre voi.

Săptămâna următoare, Robert a încercat să își ajute colegii exact cum l-a sfătuit bunica. Si ghiciti ce? Băiatul a descoperit că avea atât de multe lucruri în comun cu ei și se înțelegeau atât de bine, încât au făcut un pact de prietenie veșnică. Întorcându-se la bunica, Robert i-a spus:

-Bunico, bunico, ai avut dreptate! Este atât de plăcut să fiu în compania noilor mei prieteni, încât aș renunța la cea mai delicioasă prăjitură!

Timpul a trecut, iar peste ani și ani ei tot prieteni de nedespărțit sunt, chiar dacă arată diferit.

CĂȚELUSUL SCHIOP

În vitrina unui magazin de animale era un afiș: ”Cățeluși de vânzare”. Un băiețel de 10 ani intră și întreabă care-i prețul unui cățeluș.

Vânzătorul îi răspunde că prețul este între 20 și 50 de dolari. Băiețelul bagă mâna în buzunar și scoase câteva monezi. Numără 2,70 euro și apoi întreabă:

- Aș putea vedea cățelușii?

Vânzătorul zâmbi. Fluieră și din magazin ieși cățelușa și în urma ei cinci cățeluși frumoși. Al șaselea cățeluș rămăsese în urmă și nu se apropia. Băiețelul întreabă:

- De ce cățelușul acesta schioapătă?

Vânzătorul îi răspunde că acesta s-a născut cu o problemă la picior și va schiopăta toată viața.

- Țăsta-i cățelușul pe care-l doresc, a spus băiețelul cu bucurie în glas.
- Dacă asta e dorința ta, ți-l dau gratis!

Copilul s-a supărat și a răspuns:

- Nu îl vreau gratis, prețul lui e la fel ca al celorlalți caței. Îți voi da tot ce am la mine acum și în fiecare lună îți voi plăti 50 de cenți, până voi achita prețul lui întreg.
- Ești sigur că vrei acest cațeluș? Niciodată nu va putea fugi, sări sau nu va putea să se joace ca ceilalți!

Băiețelul s-a aplecat, și-a ridicat puțin pantalonul și i-a arătat vânzătorului aparatul care-i susținea piciorul strâmb.

- Nici eu nu pot alerga, de aceea acest cățeluș are nevoie de cineva care să-l înțeleagă!

Ochii vânzătorului s-au umplu de lacrimi când i-a spus copilului:

- Mă rog și sper ca fiecare cățeluș să aibă pe cineva care să-l iubească, așa precum tu îl iubești pe acest cățeluș!

GRECIA

O ȘCOALĂ PENTRU FIECARE

Într-o zi de toamnă, se deschide ușa sălii de clasă și intră un băiat.

Doamna Olga, profesoara, ne-a spus că numele său este Osmal și ne-a informat că provine dintr-o țară îndepărtată. El este refugiat și a părăsit țara pentru că nu era sigur să locuiască acolo.

Fiecare student s-a oferit să-l ghideze în sala de clasă. Unii dintre ei i-au arătat locul în care își păstrează lucrurile, iar alții i-au arătat locul pentru jocuri și jucării.

Osmal era diferit, nu avea ghiozdan de școală pentru cărțile sale, nici pachetul pentru masa de prânz. Chiar și la ora de educație fizică, purta aceiași pantaloni.

Copiii din clasă îl plăceau și nu păreau deranjați de aspectul și stilul său diferit.

În ciuda tuturor acestor lucruri, el era îngrijit și a avut întotdeauna un cuvânt bun pentru toată lumea. A fost bun la alergare, astfel că doamna Olga l-a pus să se ocupe de alegerea membrilor echipei de sport. Toată lumea a fost încântată.

Osmal a fost încurajator și a ajutat echipa. Toată lumea l-a iubit.

În timpul anului, Osmal părea a fi cu adevărat competent la desen, așa că toată lumea i-a cerut ajutorul.

În ultima zi de școală, doamna Olga i-a spus lui Osmal că a fost o mare onoare să-l aibă ca elev și i-a acordat premiul "student al anului".

NOUL PRIETEN

Elevii erau în clasă. Dintr-o dată, ușa s-a deschis și directorul școlii a apărut împreună cu un copil care ținea în mâna două bastoane.

Toată lumea se uita la el și cineva întrebă: "Ce ai în mână?"

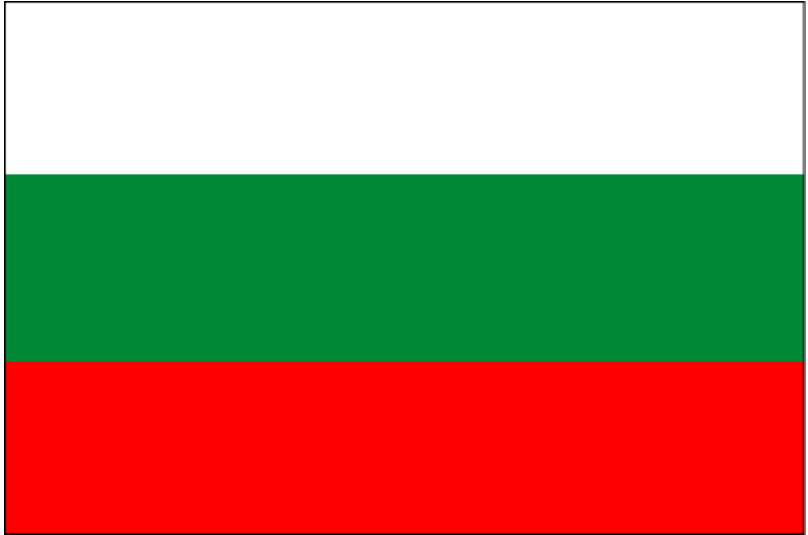
Băiatul a răspuns: "Sunt prietenii mei de ajutor, lăsați-mă să vă prezint pe Mimis și Dimis" și a îndreptat bastoanele către ei, continuând: "Sunt cei mai buni prieteni ai mei și mă ajută să merg și să mă așez, de aceea îi iubesc."

Fiecare student era nedumerit. Directorul nostru ne-a prezentat noul coleg, al cărui nume era Dimitrakis și ne-a informat că el va fi colegul nostru de clasă.

La început, totul era ciudat, pentru că Dimitrakis cădea, dar se ridică în picioare cu ajutorul bastoanelor, fără a-și pierde bucuria și optimismul.

Odată cu trecerea timpului, toată lumea s-a obișnuit cu asta. Toți se jucau împreună, făceau gimnastică, iar Dimitrakis făcea mereu tot ce putea mai bine. De asemenea, profesorul a descoperit că Dimitrakis era talentat la actorie, astfel încât a devenit parte a echipei de teatru a școlii.

În cele din urmă, Dimitrakis a fost cel care a învățat că este diferit.

BULGARIA

POVESTEA CULORILOR

Odată au trăit pe Pământ trei culori - galben, albastru și roșu. Nu erau prietene, pentru că nu se cunoșteau.

Culoarea galbenă a trăit în casa ei galbenă. În fiecare zi a aruncat o minge galbenă și soarele galben strălucea peste ea. Culoarea albastră trăia într-o casă albastră. De dimineață până seara, se juca cu o frânghie albastră care s-a scaldat în iazul albastru și statea tolănită sub cerul albastru. Culoarea roșie trăia într-o casă roșie. Și ea avea un cerc roșu, iar în grădina ei avea un trandafir roșu care nu a înflorit niciodată.

Într-o zi în timp ce se plimbau, cele trei culori se întâlniră întâmplător. Au fost foarte foarte uimite să se întâlnească. Până atunci, nici unul dintre ele nu le văzuse niciodată pe celelalte culori. Ele s-au întâlnit și au decis să joace împreună - mingea galbenă, coarda albastră și cercul roșu. Jocul le-a plăcut atât de mult, încât în curând au devenit prieteni buni. După cum știm cu toții, prietenii se iubesc unii pe alții. Și când au hotărât să plece spre casele lor, culorile s-au îmbrățișat. Și s-a întâmplat un miracol! De îndată ce s-a îmbrățișat galben cu roșu, a apărut portocaliul. Îmbrățișându-se albastru cu roșu, se naște culoarea

violet, iar atunci când galbenul și albastrul se îmbrățișează, verdele a apărut.

Zâmbetele apărură pe fețele lor, cerul a devenit mai strălucitor, trandafirul a înflorit peste curcubeul colorat! Lumea a devenit mult mai frumoasă, colorată și veselă.

POVESTEA URSULUI

În timp ce strângea lemne în pădure, un om a auzit un strigăt plin de tristețe dintr-un tufiș. Se uită și văzu un urs încâlcit între ramuri. Taietorul de lemn a avut un suflet bun și-a eliberat ursul, iar mama lui, ursoaica, drept mulțumire i-a dat o pungă de pere și un vas mare cu miere de albine. Așadar, bărbatul și ursul au devenit prieteni buni.

Odată, în timp ce stăteau de vorbă, bărbatul a spus:

- Ursule, totul este foarte bine, cu excepția faptului că ești neîngrijit și urât.

Inima ursului a înghețat. Ursul a întors capul și a văzut toporul în spatele ușii.

- Ia-ți toporul ăsta, prietene și lovește-mă în frunte!
- Despre ce vorbești? Eu sunt prietenul tău! Nu te pot lovi.

- Lovește-mă-mă când îți spun! L-a îndemnat ursul.

Omul a refuzat, dar ursul a insistat, astfel că a fost de acord în cele din urmă. Ridică toporul și-i lovi fruntea. Ursul a răcnit din durere și a fugit în pădure.

Vara a trecut, apoi toamna. Iarna a sosit și tăietorul de lemne se plimba în pădure, când se întâlnește cu ursul după mult timp.

- Bună ziua, ursule! Vrei să fim din nou tovarăși, ca înainte?

- Depinde de tine, răspunde ursul.

El și-a dat blana de pe frunte la o parte și i-a arătat locul unde fusese lovit cu toporul.

- Ei bine, prietene, nici măcar nu se vede că ar fi vreo rană!

Omul a fost mulțumit.

- Vezi? Rănile s-au vindecat și am uitat, dar cuvintele tale urâte nu le-am putut uita.

UNGARIA

SÁRA LA GRĂDINIȚĂ

Într-o dimineată însorită de primăvară, copiii au venit veseli la grădiniță. Toți erau dornici să joace din nou împreună. După un timp scurt, grupa ”Halacska” a devenit faimoasă datorită bucuriei micilor membri. Băieții mai mici s-au jucat cu trenurile, cei mai mari, au construit avioane din piese lego. Fetele mai mici pregăteau micul-dejun în bucătăria pentru păpuși și fetele mai mari desenau.

La un moment dat, o mamă și fiica ei au intrat în clasă. Fetița slăbuță, cu ochi căprui, piele maro, îmbrăcată în haine ieftine, era înspăimântată în spatele mamei ei, care îi salută pe profesor. Profesorul le-a întâmpinat la fel.

- Buna dimineata! Bine ați venit în grupa ”Halacska”! Sunt foarte fericit să te am aici! Trebuie să fii Sára, mama ta mi-a spus multe despre tine! Numele meu este Kata Néni, profesorul grupei. Vino, îți voi arăta clasa. Există o mulțime de jucării pentru a vă juca și colegii tăi sunt foarte prietenoși! Sára l-a luat de mâna pe Kata Neni pentru a-i arăta clasa și copiii. Copiii o priveau încântați. Dar băieții cei mari râdeau de ea și o arătau cu degetul.

Eszter a auzit ce spuneau băieții și, pentru că îi era milă de Sára și-a luat jucăria preferată și s-a dus la ea.

- Bună, numele meu e Eszter! Vrei să vii să te joci cu mine?

- Da! spuse Sára.

- Eszter esti foarte drăguță! Vino și juncați-vă împreună! a spus Kati Néni.

- Kati Néni! Aș vrea să fiu prietenă cu toată lumea și să nu judec pe nimeni din cauza aspectului. Îmi voi împărți jucăriile cu Sára! a spus Eszter.

Sára a fost foarte bucuroasă să audă asta și când și-au terminat jocul, băieții s-au alăturat și ei Sárei. Ea a devenit prietena tuturor colegilor ei și a fost foarte fericită în grup. Părinții colegilor ei, de asemenea, au ajutat-o cu jucării și haine.

SOSIREA LUI PISTI

Dimineața devreme, toți copiii s-au grăbit să ajungă la grădiniță, pentru că ieri le-a spus profesorul că un nou coleg de clasă va sosi astăzi în grupă. Când copiii au intrat pe porțile școlii, toți au întrebat:

- A ajuns?

Nimeni nu a văzut că ar fi vreun coleg de clasă nou, astfel încât copiii au început să joace și au uitat de vestea cea mare dată de profesor. Deodată, cineva a bătut la ușă. Când profesorul a deschis, o doamnă necunoscută stătea acolo, ținând de mână un băiețel. Profesorul i-a salutat cu bucurie.

- Suntem foarte încântați de vizita ta, Pisti! Hai să îi cunoști pe noii tăi colegi!

Profesorul a vrut să-l ia de mână, dar băiatul era prea speriat să se despartă de mama sa. Copiii s-au oprit din joacă și s-au adunat curioși în jurul lui.

- Care este numele lui și care va fi semnul lui? întrebare copiii.

- Răbdare, vă rog, totul este nou pentru el. În primul rând, să-i arătăm clasa și să ne prezentăm.

Profesorul l-a invitat pe Pisti și pe mama sa în clasă, să se uite în jur. Copiii, în liniște, dar curioși, au întrebat:

- Ce este în neregulă cu piciorul lui? A căzut și s-a rănit?

Mama lui Pisti a răspuns cu blândețe:

- S-a născut așa.

Copiii s-au calmat și i-au mâna lui Pisti ca să se uite împreună prin clasă, unde aceștia i-au arătat jucăriile și toate

lucrurile distractive. Apoi toată lumea stătea pe covor într-un cerc și începu să se prezinte unul câte unul, menționând, de asemenea, care sunt semnele lor distinctive. Pisti a devenit din ce în ce mai plin de bucurie. Voia să înceapă să joace chiar atunci, dar mai întâi, profesorul i-a adunat la micul dejun.

Pisti nu putea sări de pe covor și nu putea alerga la masă ca și ceilalți, pentru că piciorul lui avea o problemă. Un copil în care îl privea confuz nu știa ce să facă, dar mama lui Pisti i-a spus:

- Întreabă-l dacă are nevoie de ajutor!

Așa că celălalt băiețel l-a întrebat și Pisti a spus:

- Da, te rog!

Câțiva copii l-au ridicat și au mers cu el încet la masă, iar Pisti a spus:

- Mulțumesc, de aici mă descurc!

Pisti și-a adus tava și un pahar pentru el însuși și, de asemenea, el a turnat ceaiul. Colegii de clasă îl urmăresc dacă are nevoie de ajutor.

- Copii, Pisti poate face multe lucruri singur, după cum puteți vedea. Dacă are nevoie de ajutor de la noi, va cere.

Pisti s-a simțit foarte fericit în grup. Toată lumea voia să se joace cu el, așa că, atunci când avea nevoie de ajutor, erau destui prieteni pentru el acolo.

TURCIA

COPIII NU ȘTIU SĂ PIARDĂ

Kerim a fost foarte entuziasmat, deoarece urma să participe la festivalul școlii, la concursul de alergat. El era foarte încrezător. Niciun copil nu a alergat mai repede decât el vreodată.

Când a venit la școală, a văzut că zona de concurs era deja pregătită. El se lăuda că nimeni nu poate alerga mai repede decât el, spunând că, clasa sa va câștiga. Toate echipele au venit la linie și cursele au început.

Kerim și clasa lui urmau să concureze și, dacă ar fi câștigat echipa lor, urmau să obțină o medalie.

Dar, cu două săptămâni înainte de concurs, la clasa echipei opuse, a sosit un copil nou. Nimeni nu a observat că acesta fugea ca un ghepard. Până în acea zi. Când a sosit rândul său, Kerim își dădu seama că nu putea alerga la fel de repede ca acel copil. El s-a pregătit de cursă. În timp ce alerga, s-a aruncat la pământ. Jocul s-a oprit. Toată lumea s-a adunat lângă Kerim. Astfel, Kerim a avut ocazia să se odihnească. Jocul a început din nou. Kerim se aruncă din nou pe jos. Arbitrul a observat acest lucru și l-a avertizat pe Kerim. Curând, cursa s-a terminat. Kerim și echipa au pierdut.

Profesorul lui Kerim a înțeles situația și l-a sunat pe Kerim. El i-a spus că ceea ce a făcut nu era corect, că a pierde e la fel de normal ca și a câștiga. Kerim l-a ascultat pe profesor. Îi era rușine de ceea ce făcea. Apoi a felicitat jucătorii echipei adverse și au dat mâna.

ELEFANTUL OBRAZNIC

Odată, demult, era o pădure uriașă, în care trăiau multe animale sălbatice, în pace, fericite fără să se certe vreodată unul cu celălalt.

Dar exista un elefant obraznic în pădure, care glumea întotdeauna cu alte animale. Animalele se săturaseră de glumele lui și au decis să-i dea o lecție elefantului.

Aceștia s-au strecurat și au pus un dop în trompa elefantului. Când elefantul s-a trezit, a fost atât de înspăimântat că nu putea respira, încât, cu cât inspira mai mult, cu atât se umplea mai tare cu aer. Ca un balon, elefantul a zburat în nori, unde era foarte frig. Când a strănutat dopul din trompă a sărit și elefantul s-a desumflat și a căzut în pădure. Căzătura l-a durut. El a înțeles

acum lecția și și-a cerut scuze prietenilor. Foarte fericiți, au continuat să trăiască în pace în pădure.

POLONIA

COMPUTERUL

Kacper s-a întors de la grădiniță și a început să joace jocuri pe calculator. Mama l-a chemat la cină, dar nu a ascultat. Dintr-o dată, apare un vânt și îl trase pe Kacper în computer. Mama a intrat în cameră și a văzut că Kacper era în calculator.

Deodată, a fost atacat de viruși. Nu l-a bătut. Unii "oameni" au apărut și au început să-l ajute. Împreună au fost victorioși. Virușii au dispărut și toată lumea a fost fericită. Pentru băiat, a fost o lecție bună. Niciodată nu s-ar fi putut bate cu virușii. Glasul mamei l-a ajutat să revină acasă, în lumea reală.

CASTANUL

Michaś a mers la grădiniță. Tocmai trecea pe lângă un castan, când auzi o voce.

- Michaś, privește-mă, sunt castanul mic. Cineva a călcat pe mine și nu mă mai pot îndrepta. Ajută-mă!

Michaś a fost surprins de faptul că micul castan vorbește și a săpat scoțându-l din pământ cu tot cu rădacină. L-a luat acasă și l-a curățat. Castanul a devenit foarte frumos.

El i-a spus lui Michaś că toți copiii îi vor lua castanele pentru a le folosi la grădiniță, la activități și îl vor lăsa în pace. Îi era teamă că va îngheța când va veni frigul și de aceea i-a cerut ajutorul. Voia să se transforme într-o jucărie și, la fel ca și castanele să rămână într-o grădiniță caldă printre copii.

Michaś a făcut din castan un cal și l-a dus la grădiniță. Vorbeau unul cu celălalt în secret despre anul următor.

- Fă niște jucării pentru mine, te rog! spuse calul.

Michaś a fost de acord. A avut o mulțime de castane acasă, a luat o geantă mare, plină și a făcut câțiva cai din castane. Calul-castan era foarte fericit și a condus întreaga cireadă.

*Material produs cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul acestui material este responsabilitatea autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi utilizat conținutul informațiilor.